

Страни в главното производство

Жалбоподател: Essent Belgium NV

Отговорник: Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Други страни: Vlaamse Gewest
Vlaamse Gemeenschap

Преюдициални въпроси

1. Съвместима ли е с член 34 от Договора за функционирането на Европейския съюз и с член 11 от Споразумението за ЕИП и/или с член 36 от този договор и с член 13 от Споразумението за ЕИП национална правна уредба като съдържащата се във фламандския Декрет от 17 юли 2000 г. относно организацията на пазара на електроенергия — приложен посредством Постановлението на фламандското правителство от 5 март 2004 г. в редакцията му след изменение с Постановление на фламандското правителство от 25 февруари 2005 г. за насърчаване на производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, съгласно която

— за доставчиците на свързаните към разпределителната или преносна мрежа крайни потребители се предвижда задължение всяка година да представят на регулаторния орган определен брой сертификати за зелена електроенергия (член 23 от горепосочения декрет),

— Фламандският регулаторен орган на електроенергийния и газов пазар (VREG) налага административна глоба на доставчиците на свързаните към разпределителната или преносна мрежа крайни потребители, когато те не са представили достатъчно сертификати за зелена електроенергия, за да изпълнят предвиденото за тях задължение за квоти във връзка с такива сертификати (член 37, параграф 2 от гореспоменатия декрет),

— Регулаторният орган не може или не иска да вземе предвид произхождащи от Норвегия и Нидерландия гаранции за произход при липса на мерки за прилагане от страна на фламандското правителство, което да признава еднаквостта, респ. равностойността на представянето на тези сертификати (член 25 от горепосочения декрет и член 15, параграф 1 от Постановлението от 5 март 2004 г.), като в конкретния случай този орган не е проверил наличието на еднаквост, респ. равностойност,

— за целия период на действие на Декрета от 17 юли 2000 г. при проверката за изпълнение на задължението за квоти в действителност са вземани предвид само сертификати за произведена в Регион Фландрия зелена електроенергия, докато за доставчиците на електроенергия на

свързаните с разпределителната или преносна мрежа крайни потребители не е съществувала никаква възможност да представят гаранции, че представените гаранции за произход изпълняват изискването за наличие на еднакви или равностойни гаранции за издаването на такива сертификати?

2. Съвместима ли е национална правна уредба като описаната в първия въпрос с член 5 от тогавашната Директива 2001/77/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар?

3. Съвместима ли е национална правна уредба като описаната в първия въпрос с принципа на равно третиране и със забраната на дискриминацията, установени по-специално в член 18 от Договора за функционирането на Европейския съюз и в член 3 от тогавашната Директива 2003/54/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и отменяща Директива 96/92/ЕО?

⁽¹⁾ ОВ L 283, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 36.

⁽²⁾ ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия) на 30 април 2012 г. — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Дело С-205/12)

(2012/С 227/13)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Essent Belgium NV

Отговорник: Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Друга страна: Vlaamse Gewest

Преюдициални въпроси

1. Съвместима ли е с член 34 от Договора за функционирането на Европейския съюз и с член 11 от Споразумението за ЕИП и/или с член 36 от този договор и с член 13 от Споразумението за ЕИП национална правна уредба като съдържащата се във фламандския Декрет от 17 юли 2000 г. относно организацията на пазара на електроенергия — приложен посредством Постановлението на фламандското правителство от 5 март 2004 г. в редакцията му след изменение с Постановлението на фламандското правителство от 25 февруари 2005 г. за насърчаване на производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници и с Постановлението на фламандското правителство от 8 юли 2005 г. за изменение на Постановлението на фламандското правителство от 5 март 2004 г. за насърчаване на производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници и на Постановлението на фламандското правителство от 29 март 2002 г. относно задълженията от общ интерес за насърчаване на рационалното използване на енергията, съгласно която

— за доставчиците на свързаните към разпределителната или преносна мрежа крайни потребители се предвижда задължение всяка година да представят на регулаторния орган определен брой сертификати за зелена електроенергия (член 23 от горепосочения декрет),

— фламандският регулаторен орган на електроенергийния и газов пазар (VREG) налага административна глоба на доставчиците на свързаните към разпределителната или преносна мрежа крайни потребители, когато те не са представили достатъчно сертификати за зелена електроенергия, за да изпълнят предвиденото за тях задължение за квоти във връзка с такива сертификати (член 37, параграф 2 от горепосочения декрет),

— изрично се предвижда, че гаранциите за произход от други страни могат да се признават при определени условия за изпълнение на задължението за квоти (член 15quater, параграф 2 от Постановлението на фламандското правителство от 5 март 2004 г. в приложимата му към настоящото дело редакция),

— регулаторният орган не може или не иска да вземе предвид произхождащи от Норвегия и Дания гаранции за произход при липса на мерки за прилагане от страна на фламандското правителство, което да признава еднаквостта, респ. равностойността на представянето на тези сертификати (член 25 от горепосочения декрет и член 15quater, параграф 2 от Постановлението от 5 март 2004 г.), като в конкретния случай този орган не е проверил наличието на еднаквост, респ. равностойност,

— за целия период на действие на Декрета от 17 юли 2000 г. при проверката за изпълнение на задължението за квоти в действителност са вземани предвид само сертификати за произведена в Регион Фландрия зелена елек-

троенергия, докато за доставчиците на електроенергия на свързаните с разпределителната или преносна мрежа крайни потребители не е съществувала никаква възможност да представят гаранции, че представените гаранции за произход от други държави членки на Европейския съюз изпълняват изискването за наличие на еднакви или равностойни гаранции за издаването на такива сертификати?

2) Съвместима ли е национална правна уредба като описаната в първия въпрос с член 5 от тогавашната Директива 2001/77/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар?

3) Съвместима ли е национална правна уредба като описаната в първия въпрос с принципа на равно третиране и със забраната на дискриминацията, установени по-специално в член 18 от Договора за функционирането на Европейския съюз и в член 3 от тогавашната Директива 2003/54/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и отменяща Директива 96/92/ЕО?

⁽¹⁾ ОВ L 283, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 36.

⁽²⁾ ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg de Bruxelles (Белгия) на 30 април 2012 г.
— Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Дело C-206/12)

(2012/C 227/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Essent Belgium NV

Отговорник: Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Други страни: Vlaamse Gewest

Vlaamse Gemeenschap